

A Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvéd (cím.) által képviselt **felperes neve (felperes címe.; Cg.....)** felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (...), valamint a ... Ügyvédi Iroda (cím.) által képviselt **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe.; Cg.....)** I. rendű, a ... Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe.)** II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és vállalkozói díj megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 18. napján meghozott 30.G..../2017/31. számú ítélete ellen a felperes által 32. sorszámon előterjesztett és 33. sorszámon kiegészített fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja és mellőzi a felperest a II. rendű alperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az állami adóhatóság felhívásában megjelölt határidőben, számlára és módon 371.270 (háromszázhetvenegyezer kettőszáz-hetven) forint állam által előlegezett fellebbezési illetéket;

kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az állami adóhatóság felhívásában megjelölt határidőben, számlára és módon 37.000 (harminchétezer) forint állam által előlegezett fellebbezési illetéket.

Ezen ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság 31. sorszámu ítéletével a felperes keresetének részben helyt adott, a II. rendű alperest 144.425.899 forint tőke és járulékai megfizetésére kötelezte. A felperest az I. rendű alperes javára 4.640.909 forint, míg a II. rendű alperes részére 462.821 forint perköltség megfizetésére is kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet - az I. rendű alperessel szemben - elutasította.

Az ítélet II. rendű alperes marasztalására, a kereset részbeni elutasítására és az előzetes végrehajthatóságra vonatkozó rendelkezése 2018. május 23. napján jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a II. rendű alperes javára megítélt perköltség mellőzését, az I. rendű alperesnek fizetendő perköltség mellőzését, másodlagosan annak 2.000.000 forintra történő leszállítását kérte.

Állította, hogy az elsőfokú ítélet felperest a II. rendű alperes részére perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése jogszabálysértő, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján ugyanis a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni. A II. rendű alperes a perre okot adott, mivel nem nyilatkozott a felperes írásbeli felszólítására, ezért jogszabálysértő javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés.

Sérelmezte az I. rendű alperesnek fizetendő perköltségben marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezést is, ekörben állította, hogy mivel vagylagos keresetet terjesztett elő, az I. rendű alperes tekintetében sem lett pervesztes. A vagylagos kereset attól függött, hogy a bíróság megállapítja-e szerződésátruházás érvényességét, ezért a kereseti kérelme jogalapjában és összecszerűségében is megalapozott volt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak az 1952. évi Pp. 82. §-ának rendelkezéseit is alkalmaznia kellett volna a perköltségről szóló döntésénél. Másodlagosan az I. rendű alperes javára fizetendő perköltség 2.000.000 forintba történő leszállítását azért kérte, mert sem az ügy bonyolultsága, sem az eljárás időtartama és az I. rendű alperes jogi képviselője által kifejtett tevékenység sem indokolja, hogy a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről rendelkező 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) alapján megállapítható maximum perköltség kerüljön megfizetésére az I. rendű alperes részére.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezései tekintetében annak helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségük megfizetésére kötelezését kérték.

Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a felperes vele szemben pervesztes lett, ezért az elsőfokú bíróság az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a jogszabályokat helyesen alkalmazta. Állította, hogy a perköltség mértéke nem eltűzött, nem állnak fenn a mérséklés feltételei. A felperes elsődleges keresetében az I. rendű alperest 144.425.899 forint vállalkozói díj megfizetésére kérte kötelezni. Az elsőfokú bíróság az R. 3. § (6) bekezdése alapján az ügy bonyolultságát, a kifejtett ügyvédi tevékenységet figyelembe véve állapította meg a perköltségét, annak mérséklése alapjául szolgáló konkrét indokokat a felperes sem jelölt meg.

A II. rendű alperes álláspontja szerint helytállóan döntött akként az elsőfokú bíróság, hogy az 1952. évi Pp. 80. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles a perköltsége megfizetésére, a perre ugyanis okot nem adott.

Az elsőfokú bíróság vele szemben a felperes másodlagos keresetének adott helyt, ezért az elsődleges kereset vonatkozásában a felperes pervesztes lett.

Az ítélet tábla az 1952. évi Pp. 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek nem kérték az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítélet tábla a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján - utalva az 1952. évi Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A peres felek nem terjesztettek elő fellebbezést a II. rendű alperes marasztalása, a kereset részbeni elutasítása tárgyában, ezért ezek a rendelkezések az 1952. évi Pp. 228. § (1) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek. Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a perköltség tekintetében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül és a felperes fellebbezését részben alaposnak találta.

Az ítélet táblának az I. rendű alperes vonatkozásában abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes az I. rendű alperessel szemben pernyertesnek tekinthető-e. A Pp. nem határozza meg a pernyerés, illetve a pervesztés fogalmát. Azt, hogy a perben a felet mennyiben kell pernyertesnek, illetve pervesztesnek tekinteni, a kereseti kérelemnek, illetve az ellenkérelemnek az ítélethez való viszonya határozza meg [Legfelsőbb Bíróság P. törv. I.21.180/1964.] Az alperes pernyertességéről akkor

beszélhetünk, ha a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét, ezért helytállóan kötelezte a felperest az I. rendű alperes perköltsége megfizetésére. Az ítélet tábla kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség mértéke is megfelel az R. 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak.

Az 1952- évi Pp. 79. §-ának (1) bekezdése szerint a perköltség összegét a bíróság a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok alapján állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet.

Az R. 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó megállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembe vételével állapítja meg.

A Rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a bíróság az ügyvédi munkadíj összegének meghatározásánál a jogszabály megelőző rendelkezései alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, amennyiben úgy találja, hogy az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A munkadíj eltérő összegben történő megállapítását azonban indokolni köteles.

A jogalkotó elsősorban a perértéket határozta meg az ügyvédi díj meghatározásának alapjaként. A gyakorlatban az ügyvédi megbízási díj a pertárgy értékhez igazodik és a magasabb perérték általában az ügy nagyobb jelentőségére utal, amely az igényérvényesítés során rendszerint az ügyvéd nagyobb felelősségével párosul, valamint a részére megállapítandó munkadíjban is megjelenik. Az R. az ügyvédi munkadíjat a perérték százalékában állapítja meg ugyan, azonban a bíróságot mérlegelési jogkörében feljogosítja az attól való eltérésre is, megszabva a mérlegelés szempontjait és az eltérő díjmegállapítás esetében a bíróság indokolási kötelezettségét írja elő. A jogszabályi határokon belül, tehát a perérték nem egyedüli tényező az ügyvédi munkadíj számítás körében, minthogy a bíróságnak figyelemmel kell lennie az ügy jellegére, jelentőségére, a ténylegesen végzett munkára, a kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényességére. A lefelé történő korrekció, azonban nem terjedhet odáig, hogy a mérlegelés során a pertárgyérték teljesen figyelmen kívül maradjon. Az ügyvédi munkadíjat nem lehet kizárólag csak a kifejtett tevékenységhez arányosítani, az ilyen mérlegelés kifejezetten jogszabálysértő, hiszen a jogszabály a perértéket tette a díjmegállapítás alapjául.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában az R. 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg az I. rendű alperes ügyvédi képviselőtől eredő perköltsége összegét, annak mértékét az ítélet tábla nem találta eltúlzottnak, arányban áll a kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Az I. rendű alperes jogi képviselője részletes írásbeli ellenkérelmet és előkészítő iratokat terjesztett elő (7., 13., 20., 27. sorszám alatti iratok), az elsőfokú eljárásban öt tárgyaláson volt jelen, tett nyilatkozatokat. Ezeket a szempontokat vizsgálva az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelt a perköltség összegének meghatározása során, az ügyvédi munkadíj mérséklése, nem indokolt,

Alapos azonban a felperes fellebbezése a II. rendű alperes javára megítélt perköltség vonatkozásában.

A felperes a II. rendű alperes kötelezését másodlagosan kérte, amelynek teljes egészében helyt adott az elsőfokú bíróság. A II. rendű alperessel szemben a felperes pernyertesnek minősül, ezért jogszabálysértő a felperest a II. rendű alperes javára perköltség fizetésére kötelező rendelkezés.

Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a Pp. 80. § (1) bekezdése alapján a két, együttesen megkövetelt feltétel (a II. rendű alperes a perre okot nem adott és az első tárgyaláson azonnal elismerte a felperes követelését) együttesen nem áll fenn. Az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől pedig mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita a polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék, a követelés elismerése ennek megállapításához nem elegendő [BH2005. 27.]. A II. rendű alperesre a Pp. 80. § (1) bekezdésében meghatározott két együttes feltétel közül csak az egyik áll fenn.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és mellőzte a felperest II. rendű alperes javára perköltség fizetésre kötelező rendelkezését, egyebekben a határozatot helybenhagyta.

A felperes fellebbezése az I. rendű alperes vonatkozásában eredménytelen volt, ezért az ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltségét maga köteles viselni és az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles továbbá megtéríteni az I. rendű alperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra az R. 3. §-a (1), (3), (5) és (6) bekezdései és a 4/A. §-a alapján mérlegeléssel határozta meg, figyelemmel arra is, hogy másodfokon tárgyalás tartására nem került sor.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán az állam által előlegezett, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján megállapított illetéket a 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes és a II. rendű alperes köteles az 1952. évi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában megfizetni.

Budapest, 2018. október 25.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Dzsula Marianna s.k.
előadó bíró

. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: